

ДОДАТАК Б

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ХАШЕМИТСКЕ КРАЉЕВИНЕ ЈОРДАНА

Влада Републике Србије и Влада Хашемитске Краљевине Јордана, у даљем тексту: стране уговорнице;

У жељи да промовишу међународни ваздухопловни систем, који се заснива на тржишном надметању авио-превозилаца уз минималну интервенцију државе;

У жељи да промовишу међусобне односе у области цивилног ваздухопловства и тиме олакшају проширење могућности међународног ваздушног саобраћаја између њихових држава;

Признавајући да ефикасан и конкурентан међународни ваздушни саобраћај унапређује трговину, добробит потрошача и економски развој;

У жељи да омогуће авио-превозиоцима да понуде путницима и шпедитерима различите опције у пружању услуга, као и да подстакну авио-превозице да развију и примене нове и конкурентне цене;

Свесни потребе и посвећени обезбеђивању највишег степена безбедности и обезбеђивања у међународном ваздушном саобраћају и поново изражавајући озбиљну забринутост поводом претњи уперених против безбедности ваздухоплова, чиме се угрожава сигурност власништва, неповољно утиче на обављање ваздушног саобраћаја и нарушава поверење у безбедност цивилног ваздухопловства;

Будући да су државе страна уговорница потписнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1994. године; и

Потврђујући чињеницу да је Република Србија потписала, 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум између Европске заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених нација на Косову¹ о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја (у даљем тексту ЕСАА споразум);

¹ У складу са Резолуцијом Савета безбедности УН 1244 од 10.јуна 1999. године

Договориле су се о следећем:

Члан 1.
Дефиниције

Уколико у тексту није друкчије утврђено, за потребе овог споразума:

- а) израз „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године и обухвата сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције, као и сваку измену Анекса и Конвенције према члановима 90. и 94. Конвенције, које су усвојиле државе страна уговорница;
- б) израз „Споразум” означава овај споразум, његови Анекси и њихове измене;
- в) израз „надлежни органи за ваздушни саобраћај” означава за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије о, а за Хашемитску Краљевину Јордана, Регулаторну комисију за цивилно ваздухопловств, или, у оба случаја, свако друго лице или тело, овлашћено да обавља функције које сада обавља наведени надлежни орган;
- г) израз „утврђене линије” означава линије које су утврђене у Анексу овог споразума;
- д) израз „уговорени саобраћај” означава међународни редовни ваздушни саобраћај који се обавља на утврђеним линијама, у циљу превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;
- ђ) израз „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;
- е) израз "територија" има значење одређено чланом 2. Конвенције;
- ж) изрази „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „заустављане у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена у члану 96. Конвенције;
- з) израз „капацитет”
 - и) у односу на ваздухоплов означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на линији или делу линије,
 - ии) у односу на уговорени саобраћај означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на линији или делу линије;
 - и) израз „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, које авио-превозилац пружа у вези са уговореним саобраћајем, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

j) израз „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу, или средстава и услуга за ваздухопловну безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права предвиђена овим споразумом ради успостављања уговореног саобраћаја на линијама утврђеним у Анексу уз овај споразум. Одређени авио-превозиоци државе страна уговорница имају следећа права:
 - a) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;
 - b) да слеђу на територију државе друге стране уговорнице у некомеријалне сврхе;
 - c) да при обављању уговореног саобраћаја слеђу на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним за ту линију у Анексу овог споразума, ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији.
2. Одредбе става 1. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице да преузима, на територији државе друге стране уговорнице, путнике, пртљаг, робу и пошту који се превозе уз надокнаду и намењен је за друго место на територији државе те стране уговорнице.
3. Авио-превозиоци државе страна уговорница, изузев авио-превозилаца одређених према члану 3. овог споразума такође користе права утврђена у ставу 1. тачкама а) и б) овог члана.
4. Уколико услед оружаних сукоба, природних катастрофа или политичких нереда одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице није у могућности да обавља саобраћај на уобичајеним рутама, друга страна уговорница предузима све могуће мере да олакша настављање обављање саобраћаја тако што омогућава одговарајућу привремену измену ruta.

Члан 3.

Одређивање авио-превозиоца и издавање дозвола за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да одреди једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и да о томе писменим путем обавести другу страну уговорницу.
2. По пријему одређења из става 1. овог члана и по пријему захтева одређеног авио-превозиоца, у форми и на начин потребан за издавање дозволе, свака страна уговорница издаје одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја, без одлагања, под условом да:
 - a) одређени авио-превозилац има главно пословно седиште на територији државе стране уговорнице која га одређује, у ком случају се доказ о главном пословном седишту заснива на чињеници да је авио-превозилац основан на територији државе стране уговорнице која га одређује у складу са важећим законима и прописима;

б) власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има држава стране уговорнице која га је одредила или њени држављани;

в) страна уговорница која одређује авио-превозиоца има и одржава ефективну регулаторну контролу над одређеним авио-превозиоцем, у ком случају се доказ о регулаторној контроли заснива, али није ограничен на чињеницу да авио-превозилац поседује важеће одобрење или дозволу за обављање саобраћаја, као што је Потврда о оспособљености за обављање јавног авио-превоза (AOC), испуњавајући критеријуме стране уговорнице која га одређује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, као и чињеницу да страна уговорница која га одређује има и одржава програме надзора над ваздухопловном безбедности и обезбеђивањем у ваздухопловству у складу са стандардима ICAO.

г) одређени авио-превозилац је оспособљен да испуни остале услове утврђене законима и прописима које страна уговорница која прихвати одређење оправдано примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.

5. По пријему дозволе за обављање саобраћаја из става 2, одређени авио-превозилац, може, у сваком тренутку, да отпочне обављање уговореног саобраћаја, уколико испуњава остале услове предвиђене овим споразумом.

Члан 4.

Повлачење и обустава дозвола за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја, или да обустави коришћење права одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице утврђених у члану 2. овог споразума, или да пропише услове које сматра потребним за коришћење тих права:

- а) у било ком случају у којем није уверена да држава стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу;
- б) у било ком случају у којем авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и прописима државе стране уговорница која даје та права;
- в) у било ком случају у којем авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима утврђеним овим споразумом.

2. Уколико непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја, обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава стране уговорница.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се уређује улазак, боравак и одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај и ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на територији њене државе, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.
2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са територије њене државе путника, пртљага, посада, поште и робе, а које се односе на формалности у вези са уласком, уселењем, пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, посаде, пртљаг, пошту и робу који се превозе ваздухопловом одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на наведеној територији.
3. Ниједна од страна уговорница неће давати предност свом или било којем другом авио-превозиоцу у односу на авио-превозиоца државе друге стране уговорнице који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај у примени прописа наведеним у ст. 1. и 2. овог члана или у коришћењу аеродрома, ваздушних путева, услуга у ваздушном саобраћају и повезаних средстава под њеном контролом.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које су издали или признали као важеће надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице, а чија важност није истекла, друга страна уговорница признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, под условом да су захтеви према којим су те потврде или дозволе издате или признате једнаки или виши од минималних стандарда који су утврђени, или могу да се утврде према Конвенцији.
2. Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издао или признао надлежни орган државе друге стране уговорнице или неке друге државе.

Члан 7.

Ослобађање од плаћања царинских и других дажбина и такса

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, залихе горива и мазива, резервни делови и залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су од царинских и других увозних дажбина, трошкова прегледа и других сличних накнада и такса по доласку на територију државе

друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе остану на ваздухоплову док не напусте територију државе те стране уговорнице.

2. Од дажбина, накнада и такса из става 1. овог члана, изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:

а) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије државе стране уговорнице на којој су унете на ваздухоплов;

б) резервни делови, укључујући моторе, и редовна опрема унети на територију државе једне стране уговорнице ради одржавања или поправке ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;

в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне стране уговорнице, намењене за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице;

Предмети наведени у овом ставу, могу да се држе под царинским надзором или контролом.

3. Редовна опрема ваздухоплова, као и материјали, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност надлежних царинских органа државе те друге стране уговорнице. У том случају, стављају се под царински надзор до тренутка док не напусте територију државе те стране уговорнице, или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

4. Потребна документа одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице, укључујући путне карте, ваздухопловне товарне листове, штампани материјал који носи ознаку одређеног авио-превозиоца и уобичајени промотивни материјал који одређени авио-превозилац дели без накнаде, ослобођени су од плаћања царинских дажбина и других накнада на територији државе друге стране уговорнице.

Члан 8.

Директан транзит

Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера које се односе на обезбеђивање у ваздухопловству и мера контроле наркотика. Пртљаг и роба у директном транзиту ослобођени су од царинских дажбина и других накнада.

Члан 9.

Накнаде корисника

1. Ниједна страна уговорница не уводи, нити дозвољава да се одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице уведу накнаде корисника које су веће од накнада које се наплаћују авио-превозиоцу њене државе који обавља сличан међународни ваздушни саобраћај.
2. Свака страна уговорница подстиче консултације између органа надлежних за наплату накнада на територији њене државе и авио-превозилаца који користе уређаје и услуге тих надлежних органа и то, кад је могуће, преко организација које представљају авио-превозиоце. Корисници се, у разумном року, обавештавају о предлозима измена накнада корисника, како би им се омогућило да изразе своје ставове пре спровођења измена накнада.

Члан 10.

Комерцијалне активности

1. Одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице се одобрава да, на основу реципроцитета, отвори представништво и омогући рад представницима и његовом комерцијалном, оперативном и техничком особљу у складу са потребом обављања уговореног саобраћаја.
2. Потребе за особљем могу, по избору одређеног авио-превозиоца државе било које стране уговорнице, бити исуђене запошљавањем сопственог особља или коришћењем услуга било које друге организације, предузећа или авио-превозиоца који обавља саобраћај на територији државе друге стране уговорнице и овлашћеног да пружа такве услуге на територији државе друге стране уговорнице.
3. Сваки одређени авио-превозилац има право да продаје услуге превоза и издаје сопствена превозна документа на територији државе друге стране уговорнице непосредно или, по избору, преко својих агената, тако да свако лице може да купи наведене услуге у локалној или било којој конвертибилној валути у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице.
4. Сваки одређени авио-превозилац има право да, на захтев, конвертује и пренесе у своју државу, по званичном курсу, а по измирењу пореских обавеза авио-превозиоца према прописима државе те стране уговорнице, вишак прихода над расходима који је остварен на територији државе друге стране уговорнице у вези са превозом путника, робе и поште. Пренос се врши у конвертибилној валути и у складу са законима и прописима о спољнотрговинском пословању државе те друге стране уговорнице.
5. У случају да између страна уговорница постоји посебан споразум о избегавању двоструког опорезивања или преносу средстава, примењују се одредбе тог споразума на пренос средстава из става 4. овог члана.

Члан 11.

Принципи којима се уређује обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница дозвољава правичне и једнаке могућности одређеним авио-превозиоцима државе обе стране уговорнице за слободно надметање приликом обављања уговореног саобраћаја.
2. Нема ограничења у погледу капацитета, броја фреквенција и типа ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци држава обе стране уговорнице у уговореном саобраћају (путничком, робном, одвојено или у комбинацији). Одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице слободно одређују капацитет и фреквенције у обављању уговореног саобраћаја.
3. Ниједна страна уговорница једнострano не ограничава обим саобраћаја, фреквенције, редовност услуга, или тип ваздухоплова који користе одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице, осим ако се то не захтева из царинских, техничких и оперативних разлога или разлога који се односе на очување животне средине, сходно јединственим условима прописаним чланом 15. Конвенције.

Члан 12.

Тарифе

1. Одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице слободно одређују тарифе на комерцијалним основама и у складу са комерцијалном ситуацијом на тржишту. Одређени авио-превозиоци државе обе стране уговорнице нису обавезни да се консултују са другим авио-превозиоцима у погледу тарифа у саобраћају који се обавља у складу са одредбама овог споразума.

2. Надлежни органи за ваздушни саобраћај стране уговорнице могу да захтевају од одређеног авио-превозиоца да поднесе на увид тарифе у циљу праћења.

Без ограничења у погледу примене закона о конкуренцији и заштити потрошача у државама страна уговорница, интервенције страна уговорница се ограничавају на:

- а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа или пракси;
- б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне због злоупотребе доминантног положаја или уговорене праксе између авио-превозилаца; и
- в) заштиту авио-превозилаца од тарифа које су вештачки ниске због директних или индиректних државних субвенција или подршке.

3. Стране уговорнице неће предузимати једнострane мере ради спречавања увођења или продужења тарифе коју су, за обављање уговореног саобраћаја, предложили за наплату, или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице. Уколико једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са одредбама овог члана, она може захтевати консултације и обавестити

другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева. Стране уговорнице сарађују како би обезбедиле неопходне податке за усвајање решења за конкретну ситуацију.

Члан 13.

Одобравање редова летења

1. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице подноси ред летења у уговореном саобраћају на сагласност надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице најкасније шездесет (60) дана пре датума предвиђеног за његову примену. Ред летења садржи податке о врсти саобраћаја, ваздухопловима, фреквенцији и периоду важења.
2. Све измене и допуне одобрена реда летења такође се подносе надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице на сагласност најкасније тридесет (30) дана унапред.

Члан 14.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза једне стране према другој да обезбеђује цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловима, потписане у Токију, 14.септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу, 23. септембра 1971. године и Протокол о сузбијању незаконитих аката на аеродромима који служе међународном цивилном ваздухопловству, потписаног у Монреалу, 24. фебруара 1988. године као и било које друге конвенције и протокола о обезбеђивању у ваздухопловству који су обавезујући за стране уговорнице.
2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против безбедности цивилног ваздухопловства.
3. Стране уговорнице, у међусобним односима, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству утврђеним од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију у мери у којој се те одредбе о обезбеђивању примењују на стране уговорнице; и захтевају да корисници ваздухоплова уписаных у регистар њихове државе или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници међународних аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу с наведеним одредбама о

обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова може да захтева да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у ставу 3. овог члана које друга страна уговорница захтева за улазак на, одлазак са или за време боравка на територији државе друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих посебних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају појаве неког инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других незаконитих аката уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникацију и предузимају друге одговарајуће мере за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

7. Свака страна уговорница предузима мере које сматра неопходним да би обезбедила да ваздухоплов државе друге стране уговорнице који је отет или подвргнут другој незаконитој радњи усмереној против безбедности истог приземљен је на територији њене државе, буде задржан, сем уколико је одлазак са те територије неопходан ради заштите живота путника и посаде.

8. У случају да једна страна уговорница има потешкоће у примени одредби о обезбеђивању у ваздухопловству из овог члана, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице моду да захтевају неодложне консултације са надлежним органом за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице.

Члан 15.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаде, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Уколико, после консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од области из става 1. овог члана, који су барем једнаки минималним стандардима утврђених у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорнику о тим закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајуће мере. Уколико друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана од дана пријема обавештења, или у дужем року који може да се договори, настаје основ за примену члана 4. овог споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, договорено је да сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу овлашћених представника државе друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, ради провере важности докумената ваздухоплова и прегледа стања ваздухоплова и његове опреме (у овом члану названом преглед на платформи), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења.

4. Уколико такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

- a) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или
- b) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,

страна уговорница која врши преглед може да закључи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу вршења прегледа на платформи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозиоца, та друга страна уговорница може да закључи да настаје озбиљна забринутост, наведена у ставу 4. овог члана, и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или изменi дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2. или 6. овог члана, обуставља се када престану да постоји разлог за предузимање тих поступака.

8. Одређени авио-превозиоци једне или друге државе стране уговорнице не смеју бити на листама забрањених авио-превозилаца (или одговарајућим листама) које објављује призната агенција за ваздухопловну безбедност или надлежни орган за пловидбеност ваздухоплова.

Члан 16.

Консултације

1. Свака страна уговорница, или надлежни органи за ваздушни саобраћај њене државе могу у сваком тренутку да захтевају консултације са другом страном уговорницом, или надлежним органима за ваздушни саобраћај њене државе.

2. Консултације које захтева једна од страна уговорница, или надлежни органи за ваздушни саобраћај њене државе, започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писменог захтева, осим ако се друкчије не договори.

Члан 17.

Измене и допуне Споразума

1. Уколико једна или друга страна уговорница сматра да је потребно да се измене и допуни било која одредба овог споразума, може да захтева одржавање консултација између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница, у складу са чланом 16. овог споразума.

2. Измене и допуне овог споразума ступају на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени сви услови за ступање на снагу таквих измена и допуна.

3. Све измене и допуне које се односе на Анекс уз Споразум могу да се договоре непосредно између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступају на снагу када се потврде разменом дипломатскихnota.

Члан 18.

Решавање спорова

1. Уколико између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице настоје, пре свега, да спор реше преговорима.

2. Уколико стране уговорнице не реше спор преговорима, могу исти упутити на саветодавно мишљење одређеном лицу или телу.

3. Уколико стране уговорнице не реше спор у складу са ст. 1 и 2. овог члана, спор се подноси на одлучивање Суду који се састоји од три арбитра, од којих по једног именује свака страна уговорница, а тако именовани арбитри одређују трећег арбитра. Свака страна уговорница именује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими дипломатским путем од друге обавештење, којим се захтева арбитража спора, а трећи арбитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Уколико једна или друга страна уговорница не именује арбитра у наведеном року, или ако трећи арбитар не буде одређен у наведеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди арбитра или арбитре, у зависности од случаја; уколико је председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин државе једне или друге стране уговорнице, од најстаријег потпредседника тог савета, или уколико је и он држављанин државе једне или друге стране уговорнице, од најстаријег члана, који није држављанин једне или друге државе стране уговорнице може се захтевати да одреди наведене арбитре. Трећи арбитар је, у сваком случају, држављанин треће државе, врши дужност председавајућег Арбитражног суда и одређује место одржавања арбитраже.

4. Суд сам утврђује свој поступак.
5. Стране уговорнице равномерно сносе трошкове Суда.
6. Стране уговорнице се обавезују да поштују сваку одлуку која се донесе у примени овог члана.
7. Ако се једна или друга страна уговорница или одређени авио-превозилац државе те стране уговорнице не придржава било које одлуке донете према ставу 3. овог члана, друга страна уговорница може да ограничи, ускрати или повуче било која права или повластице које је дала на основу овог споразума.

Члан 19.

Регистрација Споразума

Овај споразум и све његове измене и допуне овог споразума региструју се код Међународне организације цивилног ваздухопловства од стране од стране државе на чијој територији се обавља потписивање Споразума.

Члан 20.

Усаглашеност са мултилатералним споразумима

У случају да ступи на снагу неки мултилатерални споразум који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, а који су прихватиле обе стране уговорнице, одредбе овог споразума и Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 21

Престанак важења споразума

Свака страна уговорница може, у свако доба, да достави другој страни уговорници обавештење о својој намери да откаже овај споразум.. У том случају, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека наведеног рока. Такво обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији цивилног ваздухопловства. Уколико друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 22.

Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последњег писменог обавештења, достављеног дипломатским путем, којом стране уговорнице обавештавају једна другу да су испуњени сви услови за ступање на снагу овог споразума.

Ступањем на снагу овог споразума престаје да важи Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Хашемитске Краљевине Јордана, потписан у Беогаду, 12. новембра 1976. године.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у дана 201 . године у два оригинална примерка, сваки на српском, арапском, и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА
ВЛАДУ ХАШЕМИТСКЕ КРАЉЕВИНЕ
ЈОРДАНА